

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 6. maj 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 6. maj 2011.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO TREĆEM ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA IZDAVANJE
OBAVEZUJUĆEG NALOGA (BOSNA I HERCEGOVINA)**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Vlada Bosne i Hercegovine

posredstvom Ambasade Bosne i Hercegovine
u Nizozemskoj, Haag

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Trećem zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga: Vlada Bosne" (dalje u tekstu: Zahtjev) od 5. aprila 2011. i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst i argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu traži od Vijeća da na osnovu člana 29 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) i pravila 54*bis* Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) uputi Vladi Bosne i Hercegovine obavezujući nalog kojim će je obavezati da njemu dostavi transkripte ili snimke iskaza svjedoka Esada Muračevića i Mehmeda Musića (dalje u tekstu: svjedoci) u određenim predmetima pred Vijećem za ratne zločine Suda BiH i Kantonalnim sudom u Sarajevu (dalje u tekstu: dokumenti).¹

2. Optuženi tvrdi da Zahtjev ispunjava uslove iz pravila 54*bis* budući da je "[nj]egov zahtjev konkretan, poziva se na relevantne i potrebne dokumente i da je prije podnošenja zahtjeva preduzeo korake da obezbijedi pomoć države";² Kada je riječ o konkretnosti dokumenata, optuženi tvrdi da je identifikovao konkretne datume i sudove pred kojima su svjedoci svjedočili "pojednostavivši time pronalaženje traženog materijala".³

3. Optuženi tvrdi da Zahtjev takođe ispunjava uslove relevantnosti i potrebe za izdavanjem obavezujućeg naloga. On tvrdi da su svjedoci svjedočili u predmetima pred Vijećem za ratne zločine Suda BiH i Kantonalnim sudom u Sarajevu vezano za događaje koji su bili predmet njihovih iskaza i na njegovom suđenju.⁴ On takođe tvrdi da ranije izjave i iskazi svjedoka predstavljaju značajna sredstva za utvrđivanje njihove vjerodostojnosti.⁵

4. Optuženi takođe opisuje napore koje je uložio u svrhu pribavljanja ovih dokumenata na dobrovoljnoj osnovi. Dana 8. marta 2011. godine, on je uputio BiH dopis u kom je zatražio dokumente.⁶ BiH je 29. marta 2011. dostavila dopis (dalje u tekstu: Prvi dopis) u kom se kaže da "vlasti Bosne i Hercegovine mogu udovoljiti zahtjevu optuženog kada Pretresno vijeće

¹ Zahtjev, par. 1.

² Zahtjev, par. 6.

³ Zahtjev, par. 8.

⁴ Zahtjev, par. 10, 13.

⁵ Zahtjev, par. 11.

⁶ Zahtjev, par. 4.

donese nalog ili odluku o neophodnosti pribavljanja traženih dokaza".⁷ Optuženi je zatim podnio Zahtjev.

5. Vijeće je pozvalo BiH da odgovori na Zahtjev, istaknuvši da ohrabruje dobrovoljnu saradnju između BiH i optuženog u ovoj stvari, te je pozvalo BiH da navede razloge zašto ne može tako saradivati, ukoliko to bude slučaj.⁸ BiH je 21. aprila 2011. dostavila dopis (dalje u tekstu: Drugi dopis) u kom izjavljuje da je mišljenja da će "Pretno vijeće ocijeniti potrebu za pribavljanjem gorenavedenih dokaza i izdati nalog samo ukoliko je opravdan, i da će na osnovu tog naloga Sud Bosne i Hercegovine i Kantonalni sud u Sarajevu postupiti".⁹

II. Mjerodavno pravo

6. Član 29 Statuta obavezuje države da "sarad[uju] s Međunarodnim sudom u istrazi i krivičnom gonjenju osoba optuženih da su počinile teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava". Ova obaveza uključuje konkretnu dužnost da se "bez nepotrebnog odgađanja udovoljiti svakom zahtjevu za pomoć ili nalogu koji je izdalo pretresno vijeće [za] [...] uručenje dokumenata".¹⁰

7. Strana u postupku koja traži izdavanje naloga na osnovu pravila 54*bis* mora ispuniti više opštih uslova da bi takav nalog mogao biti izdat, naime, (i) u zahtjevu za dostavljanje dokumenata na osnovu pravila 54*bis* treba navesti konkretne dokumente, a ne široke kategorije dokumenata;¹¹ (ii) traženi dokumenti moraju biti "relevantni za neko pitanje" i "potrebni za pravično presuđivanje o toj stvari" da bi vijeće moglo izdati nalog za njihovo dostavljanje;¹² (iii) podnosilac zahtjeva mora pokazati da je uložio razuman napor da ubijedi

⁷ Dopis, str. 1.

⁸ V. Poziv Bosni i Hercegovini, 11. april 2011., str. 3–4.

⁹ Drugi dopis, str. 2.

¹⁰ Član 29(2)(c) Statuta.

¹¹ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR108*bis*.2, Odluka po molbi Sjedinjenih Američkih Država za preispitivanje, 12. maj 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa SAD u predmetu *Milutinović*), par. 14–15; *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-AR108*bis*, Odluka po zahtjevu Republike Hrvatske za preispitivanje Odluke Raspravnog vijeća II od 18. srpnja 1997., 29. oktobar 1997. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Blaškić*), par. 32; *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, Odluka po zahtjevu Republike Hrvatske za ponovno razmatranje obavezujućeg naloga za dostavu dokumenata, predmet br. IT-95-14/2-AR108*bis*, 9. septembar 1999. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Kordić*), par. 38–39.

¹² Pravilo 54*bis*(A)(ii) Pravidnika; Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Blaškić*, par. 31, 32(ii); Odluka u predmetu *Kordić*, par. 40; Odluka u vezi sa SAD u predmetu *Milutinović*, par. 21, 23, 25, 27.

državu da mu dobrovoljno dostavi tražene informacije;¹³ i (iv) zahtjev ne smije biti pretjerano opterećujući za državu.¹⁴

III. Diskusija

8. Optuženi u Zahtjevu navodi konkretne predmete u kojima su svjedoci svjedočili pred Vijećem za ratne zločine Suda BiH i Kantonalnim sudom u Sarajevu i traženi dokumenti se odnose na te konkretne predmete.¹⁵ Vijeće se uvjerilo da su dokumenti koje je zatražio optuženi navedeni sa dovoljnom preciznošću i da ne spadaju u neku široku kategoriju.

9. Kada je riječ o uslovu relevantnosti i potrebe za izdavanjem obavezujućeg naloga, optuženi tvrdi da su se iskazi svjedoka pred Vijećem za ratne zločine Suda BiH i Kantonalnim sudom u Sarajevu odnosili na događaje koji su bili predmet njihovih iskaza i u ovom predmetu.¹⁶ Vijeće se uvjerilo da su raniji iskazi svjedoka u ovom predmetu, a koji se odnose na iste događaje za koje se optuženi tereti odgovornošću relevantni za ovaj postupak budući da se mogu ticati vjerodostojnosti svjedoka i/ili pružiti informacije u vezi s tim događajima koji idu u prilog optuženom. Štaviše, da je takav iskaz dat u nekom ranijem postupku pred ovim Međunarodnim sudom, Tužilaštvo bi bilo obavezno da ga dostavi optuženom. Vijeće se isto tako uvjerilo da je za pravično rješavanje pitanja vjerodostojnosti svjedoka potrebno da se njihovi raniji iskazi pred Vijećem za ratne zločine Suda BiH i Kantonalnim sudom u Sarajevu stave na uvid optuženom.

10. Pored toga, s obzirom na ograničen broj predmeta u kojima su svjedočili dotični svjedoci, zahtjev za dostavljanje dokumenata nije pretjerano opterećujući za BiH. Vijeće se takođe uvjerilo da je optuženi učinio razumne napore da pribavi dokumente od BiH na dobrovoljnoj osnovi, ali da u tome nije uspio.

11. Vijeće dalje napominje da, i u Prvom i u Drugom dopisu, BiH od Vijeća konkretno traži da donese odluku po Zahtjevu. Za žaljenje je što BiH ne saraduje s optuženim na dobrovoljnoj osnovi. Vijeće ponovo podsjeća na značaj dužnosti BiH da saraduje s Međunarodnim sudom, što uključuje optuženog i njegov tim odbrane, i da intervenciju Vijeća treba zatražiti tek ako ništa drugo nije urodilo plodom.

¹³ Pravilo 54bis(A)(ii) Pravidnika; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po izmenjenom zahtevu Sretena Lukića na osnovu pravila 54bis, 29. septembar 2006., par. 7.

¹⁴ Odluka u vezi s preispitivanjem u predmetu *Blaškić*, par. 32(iii); Odluka u predmetu *Kordić*, par. 41.

¹⁵ Zahtjev, par. 1.

IV. Dispozitiv

12. Iz gorenavedenih razloga, Vijeće, na osnovu člana 29 Statuta i pravila 54 i 54bis Pravilnika, ovim

- (a) **ODOBRAVA** Zahtjev, i
- (b) **NALAŽE** BiH da optuženom dostavi dokumente navedene u Zahtjevu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija O.-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 6. maja 2011.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁶ Zahtjev, par. 10.